

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.384/2015/3.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2015. szeptember 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A halált okozó testi sértés bűntette miatt ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2015. április 10. napján kihirdetett 26.B.672/2014/33. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés és közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 5-5 (öt-öt) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 5.000 (ötezer) Ft bűnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék a megismételt eljárásban a vádlottat (életveszélyt okozó) testi sértés bűntette (Btk. 164. § (1), (8) bekezdés) miatt 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani és megállapította, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, valamint rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen egyrészt az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása érdekében. Másfelől a vádlott és védő a büntetés enyhítéséért terjesztettek elő jogorvoslatot.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.311/2014/6-I. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az ügyészi fellebbezést fenntartva, az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás mértékének felemelésére, egyéb részben a határozat helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a védő az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást is támadva - vitatva az elkövetési magatartás és a halálos eredmény közötti okozati összefüggés meglétét - a vádlotti cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítésére, a büntetés lényeges enyhítésére, a vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazására tett indítványt.

Az ügyészi fellebbezés igen, a védelmi jogorvoslat nem alapos.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábrá az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta. A törvényben előírt teljes revízió keretében a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül bírálta felül a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmények minősítését és a büntetés kiszabását is.

A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a megismételt eljárásban a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, a hatályon kívül helyezé végzésben írt iránymutatást szem előtt tartva folytatta le. Nem vétett sem feltétlen, sem olyan relatív hibát, mely a bizonyítás törvényességét érintené, illetve az érdemi felülbírálatot kizárná.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika szabályai szerint értékelte. Számba vette a vádlotti védekezést, tanúk vallomását, további, a cselekményről közvetve értesülő tanúk vallomását, az orvosszakértői és elmeorvosszakértői bizonyítás anyagát, a helyszín adatait és a releváns okirati bizonyítékokat. A bizonyítékok egyenként és összhatásukban való hibátlan értékelése után állapította meg a tényeket. A törvényszék indokolási kötelezettségének is nagy alapossággal eleget tett, részletesen megindokolta, hogy mely bizonyítékokat fogad el a tényállás alapjául és melyeket nem. A törvényszék ténybeli következtetései is helytállóak. A vádlottnak az ítéletben felhívott és elfogadott beismerő vallomásai, ezzel összefüggésben az orvosszakértői vélemény tükrében a cselekmények időrendi lefutására és az elkövetési magatartás részleteire nézve is kifogástalan a bíróság mérlegelő tevékenysége. Az elsőfokú bírósági bizonyítékértékeléssel a másodfokú bíróság egyetértett.

A védő a másodfokú eljárásban vitatta, hogy a vádlotti cselekvőség és a halálos eredmény közötti az okozati összefüggés bizonyított. A törvényszék azonban e fontos kérdésben is az alapos bizonyítást követően helytálló bizonyíték értékelést követően megalapozott tényállást állapított meg. A védő a nyilvános ülésen előterjesztett perbeszédében nem vitásan az okszerű mérlegelésen keresztül támadta a megalapozott tényállást, mely eredményre nem vezethetett.

A törvényszék az elbíráláskor hatályos büntető törvény helyes alkalmazásával törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése is megfelel az

anyagi jognak. Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó büntető törvényről és a vádbeli cselekmény minősítéséről is alapos, részletes indokolást adott az ítélet 21. oldalán.

A törvényszék helytállóan mutatott rá, hogy a testi épség megsértése kapcsán a vádlott szándékosan járt el, mégpedig egyenes formájú szándékkal, ezt a nagy erejű eszközös ütés egyértelműen alátámasztja. Nem tévedett akkor sem, amikor a halálos eredményt illetően nem látta igazoltnak a szándékosságot, csak a gondatlan bűnösséget. A törvényszék is felismerte és kitért rá ítéletében, hogy az indokolásnak foglalkoznia kell az emberölés és a halált okozó testi sértés elhatárolásával. Nem vitás, hogy a tárgyi oldali elemek tükrében felmerül a súlyosabb minősítés lehetősége. Ugyanakkor a használt eszköz és a kifejtett erőbehatás mértéke ellenére, az elkövetési magatartás jellege, az ütés egyszeri volta, a vádlott és a sértett józan állapotban rendezett kapcsolata, és különösen a terhelti lökést követően a fej beütéséből származó, önmagában ugyancsak halálos sérülés együttesen azt bizonyítják, hogy a vádlott szándéka eshetőlegesen sem terjedt ki az elkövetési magatartással okozati összefüggésben álló halálos eredményre. Gondatlansága azonban igen, de nem az ítéletben írt hanyag, hanem tudatos formában, mert a vádlott tudatában az eszközös, fejre mért csapás során fel kellett merülnie a halálos eredmény lehetőségének, de a terhelt könnyelműben bízott annak elmaradásában. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet jogi indokolása a gondatlan bűnösség alakzatának tekintetében helyesbítendő volt. A védői érvekre a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a vádlotti cselekménynek életveszélyt okozó testi sértés büntettként minősítése az elkövetési magatartás és a halálos eredmény között fennálló okozati összefüggésre tekintettel szóba sem kerülhetett.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta, azonban a súlyosító tényezőknek nem tulajdonított megfelelő nyomatékot. Ezáltal az alkoholista életmódot folytató, vérszerinti anyját ittasan, eszközzel, halálos eredményt előidézve bántalmazó vádlottal szemben túl enyhe büntetést szabott ki, melynek lényeges súlyosítása indokolt. A szabadságvesztésnél a büntetés középértékétől való eltérésre nincs megfelelő ok, ezért a másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezést alaposnak találva a börtönbüntetést, és vele összhangban a közügyektől eltiltást 5-5 évre súlyosította. E büntetés már tett arányos, alkalmas a büntetési célok elérésére és megfelel a bünteteskiszabási elveknek is. A büntetés súlyosításának szükségessége folytán értelemszerűen az enyhítésre nem kerülhetett sor, ezért az arra irányuló védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az ítélet egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezései megfelelnek a törvénynek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdés alkalmazásával helyben hagyta.

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján állapította meg, melyet a hatályon kívül helyezésből adódó eljárás megismétlés folytán az állam visel a Be. 403. § (5) bekezdése értelmében.

Debrecen, 2015. szeptember 21.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

Dr. Háger Tamás sk.. Bakó József sk.
előadó bíró bíró

ZÁRADÉK:

A Debreceni Törvényszék 26.B.672/2014/33. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2015. szeptember 21.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő